

In het behandelcentrum Kinderen van het Leo Kannerhuis in Arnhem wordt sinds een paar jaar gewerkt met gezinsopname. Een behandelmethode waarbij ouders meerdere dagen per week aanwezig zijn bij hun kind op de groep. Ouders maken daarbij actief deel uit van de behandeling. Jack (12) heeft naast autisme diverse andere psychische problemen en was volledig vastgelopen op school en thuis. Samen met zijn moeder Karin heeft hij aan deze behandeling deelgenomen.

Ik ben nu als moeder veel zelfverzekerder

Door Anjo Blatter / taalmonteurs.nl

De namen van Jack en Karin zijn om privacyredenen gefingeerd

Nicolette Collet, GZ-psycholoog bij het Leo Kannerhuis (onderdeel van Youz), over de gezinsopname: 'Aan een klinische opname heb je alleen iets als je er thuis samen mee verder kan. We zochten daarom naar de beste manier om het leven op de groep en het leven thuis dichterbij elkaar te brengen.' Systeemtherapeut Maartje Berens: 'Kinderen met autisme hebben veel moeite met schakelen. Dus ook met schakelen tussen de school-, thuis- en behandelwereld. In een gezinsopname brengen we deze werelden tijdelijk samen. Daardoor wordt het makkelijker om wat je hier leert, ook thuis en op school toe te passen.' Nicolette: 'Wij hebben de ouders daarbij hard nodig. Wij hebben weliswaar kennis van autisme en verschillende disciplines in huis, maar de ouders kennen het kind goed. Dat moeten we allemaal bij elkaar brengen.'

'Ik weet wat ik moet doen'

Karin en Jack verbleven eerst drie dagen per week in de kliniek. Dat werd langzaam afgebouwd naar twee dagen en tot slot naar één dag per week. 'Ik heb nu nog steeds online contact met de mensen van het Leo Kannerhuis, omdat we nog bezig zijn met de warme overdracht naar een nieuwe school.' Dat zoeken naar een nieuwe schoolplek valt door de complexe problematiek niet mee,

maar: 'Ze staan achter me en ik voel me erg gesteund. Ik vond het eng om een nieuwe plek te zoeken, omdat het zo vaak is misgegaan in het verleden. Bij het Leo Kannerhuis kunnen ze anderen gelukkig goed uitleggen hoe Jack in elkaar zit en wat hij nodig heeft. Ik weet dat nu zelf ook veel beter. Ik ben daardoor een stuk zelfverzekerder als moeder. Ik weet wat ik moet doen, waarom ik het doe en dat het werkt. Dat heb ik goed kunnen oefenen. En voor Jack was het fijn om te zien dat mama ook haar best doet om de situatie thuis te veranderen.'

Leren van elkaar

Dat er ook contacten met andere ouders waren, vond Karin heel prettig. 'Ik zat met een andere moeder op de groep. Zij sliep daar ook. En overdag was er nog een vader. Zo was je met drie ouders die alle begrip voor elkaar hadden. We konden met elkaar sparren, ook als het even niet zo lekker ging. Door te zien hoe andere ouders met een probleem omgaan, kun je veel van elkaar leren.'

Hoe is het voor de kinderen zelf? Nicolette: 'Zij herkennen zaken bij andere kinderen en daardoor beseffen ze dat ze niet de uitzondering zijn. We proberen natuurlijk wel in te schatten hoe we kinderen samen kunnen brengen, die echt iets van elkaar kunnen leren.'

'We brengen zo het leven op de groep en thuis dichterbij elkaar'

Dat is niet alleen tijdens de gezinsopname het geval, maar ook bij andere opnames. Een gebeurtenis tijdens het kamp laat zien hoe dat werkt, vult Maartje aan. 'Een van de kinderen wilde niet in de taxi en een ander kind zei toen: 'Ik vond dat ook altijd heel moeilijk, maar zullen we dan samen gaan?' Daaruit blijkt wel hoe kinderen van elkaar kunnen leren en elkaar kunnen steunen.'

Patronen doorbreken

Een van de problemen die tijdens de gezinsopname aangepakt kunnen worden, is de angst voor escalatie. Maartje: 'Het gezin past zich vaak aan om escalaties te vermijden of escalaties eerder te laten stoppen. Gebruikelijke huisregels zijn verdwenen en er bestaat grote angst dat het misgaat als de regels weer worden toegepast. In de behandeling bekijken we stapsgewijs wat ouders nodig hebben om het escalatiepatroon te doorbreken. En welke rol wij daarbij kunnen spelen. Zulke stappen zet je in de thuissituatie -

zonder rugdekking - niet zo makkelijk. Toen het bij Jack een keer escaleerde, hebben we Karin intensief gecoacht. We gaven aan dat we er voor haar waren en dat we zouden ingrijpen als het erg uit de hand zou gaan lopen. Maar uitgangspunt was: jij gaat dit doen.' Karin: 'En dat werkte. Jack ging zelf inzien dat escalatie geen zin had. Dat hij er niet mee kon bereiken wat ie in zijn hoofd had. En dat hij dat zelf inzag, was voor mij heel mooi.' Het gaat nu veel beter met Jack. 'Ik weet hoe ik moet reageren als het niet goed gaat en hoe ik het dan in goede banen moet leiden. Ik ben blij dat ik heb deelgenomen aan de gezinsopname en dat allemaal heb kunnen leren.' En hoe vond Jack het zelf? 'Hij heeft veel herkend bij andere kinderen en vriendschappen opgebouwd. Hij mist de andere kinderen en de mensen van het Leo Kannerhuis.' ●

Meer weten over het Leo Kannerhuis en gezinsopname?

Kijk op youz.nl/leo-kannerhuis